

8201 Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?....

27. junij 1962: knjiga 86 [Bertha Dudde](#)

Moja bolečina in smrt na križu sta bili nepopisno boleči in vsak opis trpljenja je le bleda primerjava z Mojim resničnim trpljenjem, saj sem predvidel vsako fazo svojega odrešenjskega dejanja, vedel sem, kakšna bo Moja zadnja naloga, in nisem imel zagotovila za zmanjšanje bolečine, saj sem moral zadnje ure trpeti kot navaden človek. Vsekakor sem imel vso moč, saj Me je moč ljubezni Boga, Mojega večnega Očeta, prežemala vse do konca, toda po svoji volji nisem uporabil moči ljubezni, nisem sprejel njenega učinka, da bi z njeno pomočjo zmanjšal ali ublažil bolečino, sicer dejanje Odrešenja, ki je zahtevalo največjo mero trpljenja, da bi človeštvo odrešil izvirnega greha, ne bi bilo povsem veljavno....

Božanstvo v Meni pa je poznalo Mojo voljo in mi dovolilo, da nadaljujem, umaknilo se je, ker je bila Moja volja doseči najvišjo stopnjo ljubezni do človeštva, ki je bila spet namenjena le mojemu Očetu, po katerem sem hrepenel med največjo agonijo, med najhujšim trpljenjem in zlasti v zadnjih minutah svojega fizičnega življenja... In to hrepenenje se je povečalo, ker nisem več uporabljal Njegovega vpliva, Njegove moči ljubezni.... In v tem hrepenenju po Njem, po svojem večnem Očetu, sem vzkliknil besede: "Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?.... ([Mt 27,46](#))

Sam sem želel dokončati dejanje usmiljenja za grešno človeštvo kot človek, ker je bila največja ljubezen, ki sem jo lahko ponudil svojemu Očetu, da sem se pustil pribiti na križ v njegovem imenu, ker je On sam prišel na Zemljo in navsezadnje prebival v Meni, ker je želel sam izvršiti dejanje odrešenja za svoje otroke, vendar kot "Bog" ni mogel trpeti... **Zato sem v Njegovem imenu sprejel vse muke in bolečine ter jih prenašal do konca...** Ne glede na to, kako pogosto in razumljivo vam to poskušam razložiti..., tega ne boste nikoli povsem razumeli, dokler vas ne sprejemem v duhovno kraljestvo, kraljestvo svetlobe in blaženosti....

In najpreprostejša razlaga so vedno besede: "Oče in Jaz sva eno..." ([Jn 10,30](#)). To je bilo že popolno zedinjenje, zato sem lahko rekel: "Končano je..." ([Jn 19,30](#)). Jezus 'človek' je žrtvoval svoje življenje, trpel kot človek in doživel nepopisno bolečo smrt... A vendar se je tudi združil z večnim Božanstvom, kajti ljubezen je bila v človeku Jezusu do konca, sicer ne bi mogel reči: 'Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo' ([Lk 23,34](#)).

In če je sama 'ljubezen' molčala, potem samo zato, ker je bilo to potrebno za dokončanje dejanja odrešenja, da bi lahko potem vsi ljudje v njegovi bližini ugotovili smrt., da bi lahko njegovo telo položili v grob, iz katerega je tretji dan vstal.... Vsak izraz Božjega duha bi na koncu še vedno lahko povzročil, da bi ljudje dvomili o Jezusovi smrti na križu, saj bi prepoznali njegovo povezanost z Menoj, vera v dejanje

odrešenja pa bi bila prepričljiv rezultat, vendar je morala biti to odločitev svobodne volje... Tudi tega še ne boste mogli povsem razumeti, toda takoj ko boste sami združili svojega duha z duhom večnega Očeta, boste postali razsvetljeni in takrat boste razumeli tudi Mojo besedo, katere cilj je, da vam vedno ponudi razlago, ki jo lahko razumete v skladu s stopnjo zrelosti ali ljubezni vaše duše. Zlasti v zvezi z dejanjem odrešenja morate prejeti čisto resnico in biti deležni popolnega razumevanja, da boste lahko razumeli razsežnost Moje ljubezni, ki je prišla na Zemljo zaradi vas ljudi, zaradi vaše krivde za greh, in je izvršila dejanje odrešenja, da bi ponovno odprla pot k Očetu, da bi odrešila vašo neizmerno krivdo za greh, saj vam je ta za vedno zaprla pot do Očetove hiše... Amen.

[Bertha Dudde](#)